

El Baix Penadès

SETMANARI AUTONOMISTA

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre.	1'25 pesetes.
Fora.	1'50
Extranger.	2'25
Número corrent, 10 cèntims	Araçat, 20 cèntims

Direcció i propietat:

IMPRENTA RAMON
— TELÈFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

El problema viti-vinícol

A pesar de tot lo que s'ha dit, de tot lo que s'ha fet i de tot lo que s'amenaga fer, la impressió que's treu del estat de negociacions del tractat de comerç amb França es altament pessimista i no deixa lloc a la mes petita esperança d'una prompte i favorable solució a favor de la viti-vinicultura, base de la riquesa d'aquest país que's veu avui amenaçat de ruïna.

Mes hi ha que confessar que amb tot i essent aquest afer escencialíssim per la vida del nostre país, no es veu pas en la gent nostra aquella quimera neguitosa que caldria. Si no fossin els comerciants que's mouen i fan mourer a la propietat, als municipis i a les organitzacions dels Sindicats, veuríem com un afer que porta en la seva solució la vida o la mort de comarques senceres, era mirat amb complerta indiferència.

I, a que es degut aquest estat de passivitat? ¡Ah! que n'es de trist confessar-ho! al individualisme que porta encarranquinat l'agricultor en la seva manera especial de viurer, a la ignorancia que sempre ha sigut la seva flaca i al passivisme d'aquesta majoria que sempre han esperat que'ls altres els treguin les sardines del foc per a ells cruspírses.

Es una temeritat volguer fer mourer aquesta montanya de gel; a tot estirar es lograrà que'ls Sindicats i els municipis es belluguin una miqueta, i això ho sab l'enemic i d'això es val i s'en valdrà mentres i tant l'agricultor no es decideixi a canviar de postura.

Aquesta es la veritat per trista que sia, i ella no pot donar altres fruits que 'ls que avui dona. Caldria acabar amb això, mes ¿ont son els homes?

Cops de ploma

Per fi m'he convençut de que governar es l'art i la ciencia de burlar-se dels governats, mes que la manera de fer la felicitat del proximi.

Tot justament are que estavem preparats per rebre la crisi del Sanchez de les dents; tot justament are que ja teniem manits i arreplegats als lliberals de totes llureies, are resulta que no ve la crisi ni a força de remenar-la per totes les premses de tots los diaris, periodics i fulles que's publiquen en aquesta venturosa Celtiberia de governs caiguts i suspensió de garanties alçades.

I contem que ja la donaven per descontada els profetes madrilenys, pero com que l'ofici de predir els esdeveniments futurs, costa molt mes d'aprendre que d'arribar a milionari, d'aquí ve que no es estrany que hi hagin mals oficials que d'endevinar-los ne fassin mala feina.

Hi ha males llengües que diuen que 'l poder ja estaria en mans de la trinitat de les ans (Aiba, Alvarez, Alucemas), pero s'hi oposa terminantment el comte de Romanones perque voldria de totes passades que'l poder moderador, ensagés una politica nova que s'ha empensat a darrera-hora i que ha batejat amb el llamant, in-

comprés i espés nom de politica *poli-dimensional*.

Vosaltres estimats llegidors de segur que no sabeu que voldrí *poli-dimensional* i ho trovo naturalissim perque ningú ve obligat a conèixer les extravagancies rebuscades de un ric que no te altra feina que fer politica per aburrir a Espanya, pero jo que no paro fins a poguer ilustrar als llegidors d'aquestes humils i verdiques, cròniques he arribat a treure l'entrellat i os en assabent-ho fent de diccionari dient vos: «*Polidimensional* es un estira i arronça per estar be amb tot-hom i no ensenyar mal a l'opinió quin criteri's te en cap problema d'actualitat.

Ve a ser una mena de politica d'en Cambó sense en Paret Rahola; una politica que promet Poblet i Santes Creus i s'arriba a deixar el govern sense rastre, sense haver conseguit ni la migrada concessió de les delegacions.

Pero'ls lliberals trinitaris no s'apantent davant de les polidimensions d'en Romanones i amb la seva propaganda han demostrat que volen, reclamen i exigeixen el poder amb les seves responsabilitats per fer-nos la felicitat, per donar-nos llibertat, per demostrar al mon que la qüestió so-

cial no es mes que un espantall, terror de badocs i tanoques, i que ells la solventaran amb la mateixa facilitat amb que'l Romanones arreglaria'l Marroc. Qüestió d'hores.

Ja ho va dir l'Alba a Bilbao:—«*Nosaltres no volem arrebastar la propietat privada; nosaltres volem expropiarla*».

Nosaltres no demanem caritat; passem la safata.

D'aixó s'en diu altes dots de governant! I després dirán que'ls polítics espanyols están per sota les mentalitats estrangeres!

No's penseu; els monarquics están mih escamats amb don Melquiades i total perque per anomenar al rei l'anomena «poder moderador».

No'n feu cas; son *antiguos resabios* de quan era republicà i com que allavors va apendre de fer discursos, costa molt de treure els vicis que's contreen quan se fa l'aprenentatge. La comissió espanyola a la conferencia de Génova, continua donant-se bona vida, fent mutis i contemplant l'Europa pel balcó gran.

Deu els fassi bons als comisionats!

V. DE SEGARRA

Una víctima més!

El dijous d'aquesta setmana vaig esser cridat per assistir a una mori bona. Apressat pel temor d'una mort impenitent, vaig arribar a la casadelafortuni, al lloc de l'esfereidora tragedia: damunt d'un llit i habillada amb sos millors vestits, agonitzava entremig d'horrorosos torments una pobreta nena de 20 anys; tota sa juvenesa i bellesa s'eren marcit per la ma freda de la mort, son cos era víctima d'un foc que li cremava les entranyes, els ulls extraordinariament oberts, els cabells errissats, la faç esgrogada banyada de freda suor, els llavis morats vessant una fastigosa brumera, el pit pantejant fadigós i tota ella presa de continues i doloroses convulsions. Unes veines compassives assistien amb llàgrimes a la malaguanyada donzella; la mare (pobre mare!) en una altra sala sanglotava i gemegava plorant ja la mort de la filla única, tan estimada.

Què havia passat? Aquella dissortada nena, exaltada per lo que havia

llegit en novel·les i vist tantes vegades al cine, s'havia begut conscientment una quantitat de sulfumant i el crudel verí la matava, cremant-la i tormentant-la.

Prenent la mà freda i convulsa, sostenint aquell cap que no podia sossegar, li vaig preguntar si demanava perdó al Deu de les misericordies a Qui tan greument ultratjà amb son suïcidi, i a la afligida mare a qui la pena treia de sí, i la pobreta víctima de la ploma criminal del novel·lista, amb vehemencia, amb fervor, amb tota la força de son esperit apesarat, contestà enèrgicament amb el cap que sí, que demanava perdó de tot cor.

L'abolició sacramental del Deu del amor devallà sobre aquella dissortada animeta; vaig anà aplicant-li l'últim Sagrament, resant-li i inspirant-li oracions i jaculatories, tres vegades la vaig mourer a demanar aquell perdó i sempre ho feu amb vehemencia eixida d'un cor penedit; entremig de torments esglaidors, morí la pobreta. Que Deu l'haja perdonada i els seus torments li hagin servit d'expiació del seu pecat!

Al anar i tornar de la casa i fins dins de l'habitació, ont se desenrotllà un tan trist succés, feriren varles vegades les meves orelles les paraules, «novela» «cine»; vaig preguntar a la mare i a les conegudes: sí, era una bona nena, empró apassionada per les novel·les i pel cine. Deixà una carta demanant perdó i explicant el motiu del crim: era un motiu ben petit i feble i tots els assistents, jutge i metge, haguerem de reconèixer que mes que la causa escrita, havia motivat tan trista mort una imaginació de jove exaltada per les noveles i les pel·lícules.

Pares i mares! Per amor de Deu qui un jorn es demanarà compte dels vostres fills! per amor de vosaltres mateixos i per evitar-vos greus disgustos! per amor dels vostres fills! apreneu d'aquesta mori l'influencia perniciosíssima de certs llibres i pel·lícules. Pregutenu-ho als qui foren testimonis, poseu-vos en lloc d'aquella infelicitada mare i amb la ma al pit, preguntéu-vos també vosaltres si voleu que aquest sia el final dels vostres fillets i filletes, d'aquests bocins del vostre cor... i obreu en consciencia.

Guerra a la novel·la i al cine impiós i pornogràfic! Guerra a la epidèmia més crudel d'aquest temps i aquesta població! Guerra a lo que roba els vostres fills la pau, l'honor, la salut i la vida.

EDUARD ROMAN Pbre.
Vicari del Vendrell

Recaptant una almoina de belles formes

Per al senyor Val-ara.

No m'es donat capir tanta inmondícia, que'l Mon m'empeny i abruça tercament.
(De «Poemes de Dolor» de Palau Ximenes)

Inconegut amic: T'he llegit les fogoses ratlles capçalades «Ignorància! Petulància! Mala fè!» i he quedat sorprès del vocabulari tan *gracil* i *escaient* que úses. No t'en vull fer retret, si és la teva costum. Hom sempre que escriu procura fer-ho de la millor manera que sab si pot, i es de presumir, doncs, que, havent-ho fet així, es que no'n sabs d'altre modo: et planyo.

He de confesar-te que no't conec, ni vull trencarme'l cap ni fer preguntes a ningú de qui pots esser, que, des del moment que abscondeixes el nom és que no vols que se sàpiga qui ets. Però al menys jo no me les vento de coneixet—que ja't dic que no m'interessa—com tu qui pretens endevinar qui soc jo, i per aital motiu m'insultes... T'enganyes, inconegut amic! I ting la seguretat que si tu sàbies qui soc jo no'm daries aquest tractament tan ofensiu com has empleat... Ho faries, potser (no voldria equivocar-me) amb mes delicadesa, amb un'altra modalitat, que, tal volta—i perdona'm, car no voldria incorrer en la mateixa falta teva—no coneixes. Tot és qüestió, en aquest Món, de saber distingir... Tú no n'has sabut, inconegut amic, car de trovarte habilitat d'aquesta virtut no m'hauries tractat de la manera tant contraposada amb les belles formes, o be, hauries desistit de contestar-me, puig que e nveritat, el meu article que t'ufas referencia, no admet contestació, per que tot quan dic es cert, certíssim, tot el Vendrell, la meua amada vileta, aquesta terra tan plena de sol i clavells en les balcones, que tu pelges, n'és un ver testimoni.

No creguis que pretengui anar a una polèmica. Hi hauria anat amb molt gust si jo no hagués de descendir al lloc gens delicat que t'ufas colocat, Tracta les coses a consciència i sense insults, parla'm sense crícs ni grolles a fi de colocar-te al nivell que les belles formes exigeixen, l'm tens, inconegut amic, disposat a mostrar-te la realitat d'aquell triàlec que valgu oir com es desenrotllava al Palau de la Generalitat, així, mlg humorísticament, mlg compassiu, i que a mi tan va avergonyir-me.

Pel que he vist, deus esser un dels de la nostra Casa Gran, o estàs emparentat amb quelcun d'ells o li lliga qualche interés d'aquells que hom deu defensar a capa i espasa, per que has eixit al circ amb una cridòria tempestuosa, amb l'esguard encés de passió per a defensar a qui tu has cregut atacat.

Amb les teves lletres confirmes el triàlec que tant t'ha molestat, i que després negues la veritat de llur contingut. Tú mateix dius que *dec referir-me a un trimestre que va esser reclamat...* Jo no'm refereixo a res; en tot cas eren aquells tres senyors qui es referien al trimestre que tu dius i que ben clar es dedueix *que va esser reclamat...* i que no va esser atès al seu dia.

Sigui el que sigui, inconegut amic, el cert és que jo vaig sentir ço que en el meu article «Negligència? Ignorància? Incapacitat?» em referia, que tant dany t'ha causat, per que és cert, i no hem de tractar de desvirtuar-ho per que és un fet viu i real. Aplica-hi, doncs, que sigui fill de la negligència d'aquell, o de la ignorància de l'altre etc. etc., sempre resulta que n'és causa la incapacitat dels qui estan encarregats de regir la cosa pública de vila.

Además, em fa pena que't constitueixis defensor del nostre Ajuntament que, no te, desgraciadament, res per a glorifica'l, i has de saber que tot home públic te la obligació de fer bé les coses, i si no en sab que tingui la franquesa i la vergonya de confesar-ho, deixant el lloc per a altri que ho fassi millor, i per aquest motiu s'està exposat sempre a que se'l critiqui.

I finalment, també, a jutjar pel que es veu, el confrare *Renaixement* ja no deu de retolar-se solament «Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell» puig que ha d'afegir-hi: «defensor a capa i espasa del nostre invicte Ajuntament». I és així, per que de no esser-ho, hauria publicat les teves ratlles com a remiti, o be hauria dit per mitjà d'una N. de la R. que no es feia responsable de tots aquells insults que m'endresses. I francament, jo, qui conec la cultura del director de *Renaixement*, i amic particular qui soc del nostre diputat a Corts, a qui considero, no comprenc com ambdós t'han admés les teves ratlles, o be no t'he l'has han llimat quelcom per a que'ls insults esdevinguessin menys àspres i no s'endevinés en tu a un hom qui les belles formes el molesten, tactant, a qui no pots ni deus tractar, d'ignorant, petulant, bugadera, pobre senyor etc. etc. tot un vocabulari indigne, i que jo no he fullejat mai.

I Deu qui va perdonar als vils salons que'l crucificaren, dient al Pare: «Perdoneu-los, que no saben el que's fan» jo't perdono llealment, inconegut amic, per que no has sapigut pas qué escrivies ni a qui ho deles.

JORDI DE VALERA

ESPURNES

En el penúltim nombre de EL BAIX PENADES l'amic Refran es planya amb molto raó, de que les dugues empreses de cines d'aquesta vila redactessin els programes amb llengua estranya; veritablement es ridícol que en una població tan catalana com la nostra es propagui el gènere que es ven al públic amb una parla forastera. ¿Quin efecte faria el que un in-

dustrial el dia de mercat propagués els seus articles en castellà? faria riure; i la venta li seria la mateixa; doncs això es lo que passa a aquestes empreses.

Jo, amic Refran, vos felicito per la constància de propagar la nostra parla; res hi fa que segons qui no vos escolli, els qui estímem a Catalunya, com vos, n'estarem sempre agraïts.

República i Nacionalisme de la *Renaixement* en un dels seus nombres que ha publicat (ja hi tornem). L'amic J. Vidal Canela, prou recordarà un article publicat en aquestes planes titulat *Aclaració*, en el qual puntualitzàvem bastant això, i que aquell confrare no s'ha dignat contestar. En quant als ideals que tú propagaves en el mental escrit, dec observar-te que no ens guanyaràs pas als elements de l'Agrupació d'Esquerra, i me atreviré a senyalar-te que no els pas en el lloc mes apropiat per a defensar-los; si verament ets nacionalista i republicà ja sabs que els teus companys de causa t'esperen per a treballar amb fe i entusiasme per la patria esclavitzada.

De totes maneres prestaràs un bon servei a Catalunya si logras fer sentir el nacionalisme a quiscuns dels elements que pertanyen al partit que milimites, i que fins avui no han donat pas el braç a torcer.

Vull felicitar al regidor Sanabra i encoratjar-lo a que s'aguantí ferm en defensar la proposició referent a obligar a vendre als marxants a la Plaça Nova el dia de mercat, doncs així ha sigut sempre i no se per que ara no s'els pot privar de que venguin al Born.

Jo no vull treure la llibertat de ningú de vendre on millor li convingui,

peró entenc es una equivocació l'acumular tot el mercat a un sol lloc, fent-ho així sols es beneficien aquells qui tenen la sort d'estar establerts als voltants del Born, i si, per el contrari el mercat està escampat per tot el poble com que la circulació de gent es per tot arreu. en surten beneficiats tots, aixó com a raó natural; i com a just, perque sempre he vist que a la Plaça Nova (i mes avants que ara) ha sigut el punt de parada dels marxants.

I ha hi prou interés, ja, per part d'algú de abocar-ho tot cap allà baix.

A. M. SINFEINER

ESPERANTISTES

ANEKDOTO

Sinjoro diras al sia servisto:

—Johano; morgaŭ matene vi vekos min je la sepa horo.

—Tre bone sinjoro; sed se mi tion forgesus, je la sesa kaj tri kvaronoj sonorlgu vi la sonorilon.

Tradukis M. Julivert.

ESPECTACLES

¡Mare de Deu, i que pel·lícules deu haver-hi al món! I per a tots els gustos i per a tots els gastós, que n'hi ha.

Diguint-ho vostès mateixos, ben volguts llegidors. ¿Havien vist mai un seguit de cintes tan esplendent com el que ve desenrotllant-se, d'un quan temps en aquesta part, en el Tivoli i en el Circo? Qualsevol diria que's tracta de batre el «record» de primorositat. Lo millor de lo millor entre els i les artistes cinematogràfics, està desfilitant en les pantalles de les sales vendrellenques: aquí Fransa amb els seus conjunts inimitables i que no poden superar-se; allí Italia, donant supremacia a les estrelles femenils, confiant en elles l'èxit de les obres; mes enllà América, la caballística, la pàmpera, la del rifle i del llas escorredor.

Magatzems d'altres novetats en diferents articles

Casa Mumbrú

Temporada de Primavera

Rebudes les novetats de a present estació

Per al transcendental acte de celebrar la

Primera Comunió

trobareu en aquesta casa
un immens assortit de
tot lo convenient per a

NENS i NENES

PREU FIXE

Telefon 763

Visiteu les sempre variades
EXPOSICIONS en els grans aparadors

Un dia es la menuda Maria Osborne que fa les delícies del públic amb les seves entremaliadures; un altra l'altiva Bertini que posa una esgarriansa a tota la sala; o la fresca Menichelli, o la exuberant Itala Almirante, cuiden d'interessar al «auditori» amb les seves poses esculturals; mes tard es la Maria Jacobini, la senzilla i atraienta Jacobini, la que delecta al nostre públic amb el seu art verista i natural. I sempre hi ha en els programes locals un nom, una marca, un crèdit que avaloren les sessions; i el nostre públic no sab a quin cantó girar-se, i es veu en un embull per a fer la tria.

¿Pregunten aont eren aqueixes pel·lícules no fa gaire temps? Be es prou fàcil la resposta: eren a la capsa; no's veia la necessitat d'exibir-les i allí dormien. A més, no sempre s'ha de menjar pollastre i beure xampany; ara devem esser a una especie de Nadal o de Santa Ana, i es l'hora de aprofitar-ho.

Prou que deurà venir la quaresma amb els seus plats lleugers, quan les empreses facin un «alto el foc». Per a que duri el present estat de coses nosaltres fem vots.

REFRAN

DEPORTIVES

FOOT-BALL.—El partit jugat diumenge passat a La Granada pel nostre F. C. Vendrell contra un equip d'aquella població, resultà bastant interessant, sortint-sen vencedors els vendrellencs per dos goals contra un que va apuntar-se el F. C. La Granada.

Donada la condició de mal estat en que's trobava'l camp ont tingué lloc l'encontre i trobar-se els nostres jugadors enfront d'un equip d'homes fornits i robustos no era pas d'esperar el resultat obtingut, mes els nostres equipiers cada dia van guanyant en homogeneïtat i destresa i això els valgué de debó, tant per afrontar l'empenta dels contrincants com la parcialitat del qui actuà d'arbitr, que talment semblava es conplavia en castigar els nostres imposant-los-hi fins a tres penals que no tingueren cap efecte.

Els dos gols entrats pels vendrellencs foren marcats per en Mascaró i en Baldris, distingint-se d'entre'ls nostres el joc del Altés, veritablement notable, i el d'en Marqués, Martín, Colet, Baldris, i Company.

En cambi, el joc del equip contrincant no va pas convencens.

Excursió a Santes Creus.—Acostant-se la data en que tindrà lloc aquesta excursió el Club fa present a tots aquells qui vulgan pendrer-hi part s'apressurin a inscriures a la llista oberta, a fi de facilitar la tasca organitzadora.

CORRE-CUITA

INFORMATIVES

AJUNTAMENT

Sessió de primera convocatòria tinguda dimarts passat dia 9 dels corrents, baix la presidència del senyor Alcalde i amb assistència dels regidors senyors Company, Vidal, Guivernau, Mercadé i Solé.

Comensa a les 9'15 llegint-se i aprovant-se l'acta de l'anterior.

Es llegida una instància firmada per nombrosos venedors i marxants ambulants, d'aquí i de fora, demanant al Ajuntament els deixi parar lliurement i allà ont els convinga el dia de mercat, dient que de no esser així es veurán obligats a no venir els forasters i a deixar llurs negocis els d'aquí, cosa que a més de perjudicarlos an ells en particular redundará en perjudici dels mercats.

El senyor Alcalde diu que com'sia que té notícia de que varis industrials pensen presentar altra instància en sentit oposat a la llegida, creu que deuria aplassar-se tota discussió sobre aquest afer fins a conèixer lo que demanen els que s'oposan a la lliure venda dels marxants. En Vidal demana que mentres i tant es fassi complir l'acort de no deixar-los vendre mes que a la Plaça Nova.

Son llegits uns telegrams rebuts del Govern contestant a altres del municipi, tots ells referents als tractats de comerç pendents de concertació, i que publiquem en altre lloc del present nombre.

Es llegida per la presidència una instància del senyor Secretari, en la qual recorda els seus serveis prestats a la vila durant el 29 anys de despenyo del carrec i demanant la jubilació a causa del seu estat de salut i falta d'enegies pel compliment del carrec. Posada a discussió si ha de concedir-se o no la jubilació, es topa dessegida amb quina quantitat serà aquella, i passa que, al igual d'allò de les cires, la discussió va per viranyos tan diferents que en conjunt es un bullit de conceptes. Per fi es acordat donar al senyor Serra un vot d'agraïment pels seus serveis, acceptar-li la petició de jubilació i passar a Hisenda que proposi la quantitat a que ha d'ascendir la paga.

Es llegida, també pel senyor Alcalde, una comunicació del regidor senyor Socías presentant la dimissió del carrec per ocupacions i falta de salut. En Guivernau diu que'ls motius expressats pel dimissionari

(Passa a la 4.ª plana.

BANCA
PALAU

Corresponsal del Banc d'Espanya

Telégrams: PALAU-BANQUER

TELÉFON 781

Vendrell

Realitza tota classe d'operacions de
Banca - Borsa - Canvi
Valors - Cupons

ABONA ELS SEGUENTS INTERESSOS

Comptes corrent

A la vista. 3 per cent

Llibretes d'Estalvi

A la vista. 4 per cent

Dipósits en efectiu

A un any. 5 per cent

Banco Vitalicio de España

REPRESENTANTS:

Anton Borrell Nin

— VENDRELL —

Francisco Casellas Casellas

— LAS PESSAS —

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : VENDRELL

FONDA DEL COMERS

Expléndides habitacions amb confort modern

Quarto de bany

SALVADOR BUNDÓ (a) Tuis

Servei i lloguer de Tartanes

Relacions directes entre comerciants i tractants en productes de la comarca
Passeig de Castelar, 12 VENDRELL Teléfon núm. 764

Plácid Escoda Llauner i
Lampista

Instalacions de tota mena i Reparacions de tota classe. Establert a

la Casa de Bicicletes de
GUINOVART I ESCODA

on es venen les millors marques de Cobertes a 13 pessetes i Càmares a 5 i 7 pessetes. Gran assortit en fanals, timbres i tota mena d'accessoris per a bicicletes, a preus baratíssims.

Carrer de Santa Agna núm. 17 — VENDRELL

Caixa de Crèdit i Estalvis
DEL VENDRELL

CAPITAL DESEMBORSAT: Ptes. 250.000 — RESERVES: Ptes. 125.000
CARRER DE SALMERÓN, 13 — TELÉFON 774

Banca, Borsa, Canvi, Xecs,
Dipòsit de valors, Transferències
Cupons i Comptes corrents
amb moneda nacional i estrangera

♦ ♦ ♦

Llibretes d'Estalvis { a la vista al 3 1/2 per 100
a 6 mesos al 4 per 100
a 1 any al 5 per 100
d'ençà del dia de la imposició

son lleugers i no poden acceptar-se. En Duval Ivern parla sobre lo mateix amb frase irònica. En Company creu lo idem del idem de consistori. La presidència manifesta que si no ve aquesta dimissió mes fonamentada no pot acceptar-se; i es acordat no acceptar-la.

El senyor Alcalde diu que havent assistit a la festa que'l Sometent d'aquesta vila havia celebrat el mateix dia al barri de Sant Salvador, havia tingut ocasió de parlar amb el comandant general dels Sometents general Pereyra, qui se li oferí amb tot lo que ell pogués servir a la vila. Demana amb aital motiu un vot de gracies pel oferiment d'aquell senyor. Es concedit.

En Duval Ivern dona compte d'una visita feta per la comissió de Foment al barri de Sant Salvador. Sentim parlar d'un planol que no sabem entendre si es per l'instal·lació de llum elèctrica o d'urbanització i després d'algunes preguntes i respostes queda enlaire aquesta conversació sense aclarir-la gens.

En Guivernau diu que Foment s'ha entrevistat amb un enginyer de la Canadència per arreglar l'instal·lació del enllumenat de la Rambla i que aquell farà un projecte i un propòsit.

I es aixecada la sessió a les 9'45.

CRONICA VILATANA

Nostre particular amic i col·laborador, en Jume Serra Iglesias, que durant 29 anys ha vingut exercint el càrrec de Secretari del Ajuntament d'aquesta vila, s'ha vist obligat a demanar la jubilació a causa del seu estat de salut, jubilació que ha acordat ja la corporació municipal, fent justa recompensa als meritis i treball del amic Serra enfront de la Secretaria.

En aquesta ocasió volem també nosaltres ajuntar un testimoni d'agraïment al digne empleat que amb el seu esforç i treball personalíssim ha sigut promotor de moltes obres i ha vet vinguessin a la realitat iniciatives que la vila està avui gaudint i en treu sanejats rendiments, per tot lo qual entenem un acte de justícia el que s'hagi accedit a la seva demanda de jubilació.

A l'acabar l'amic Serra el seu comés de Secretari ens plau enviar-li el nostre agraïment, com a vendrellencs, per lo molt que ell ha treballat per la vila.

«Dijous d'aquesta setmana una aixerida i coneguda noia de 21 anys d'edat, de nom Mercé Nin Urpí, va beures a gratient una bona dosis de salfumant que ella mateixa va anar a comprar, morint poc després d'haver-se propinat dita beguda.

A la desgraciada noia se la senyala com una víctima del romanticisme; sugestionada per les lectures insanes per a les noies, d'aquestes novel·les d'amors romàntics, mancadetes de sentit comú, que rés tenen de literàries i si molt de carrinclones i bunyols, que omplen de pardalets el cap de la joventut, sugestionant-li l'instint d'imitació dels personatges de les mateixes.

Prou ho diuen els preparatius que la malhaurada noia va fer avants de pendrer el corrossu que li llevà la vida, dignes d'una heroïna de dita classe de novel·les, que aquell instint d'imitació hi ha tingut molt que veure en tan lamentable extrema resolució que ha deixat en greu desconsol a una pobre mare, a la qui donem nostre mes sentit pesam».

Aquesta «gacetilla» es la mateixa insertada en aquestes planes quinze anys endarrera, en el nostre nombre 91, corresponent al dia 28 de Desembre de 1907 i que avui, desgraciadament, te actualitat reproduir-la canviant solsament, com hem fet, els noms del dia, de la noia i la seva edat dos anys de diferència.

En contesta d'uns telegrams expedits per l'Alcalde d'aquesta vila, ha rebut la mateixa les contestacions següents, que com es veurà no deixen vesslumbrar pas cap impressió optimista a un afer de tanta importància per aquesta comarca com es el tractat comercial amb França.

«Alcalde Vendrell.—Ministro Estado.—Convenio comercial Suiza será firmado semana próxima i negociaciones con Francia están activándose con especial atención.»

«Alcalde Vendrell.—Presidente Consejo Ministros.—Negocios comerciales no dependen solo de la voluntad nuestra. Puede estar seguro de que el Gobierno no pierde un solo instante»

«Alcalde Vendrell.—Ministro Estado.—Negociaciones con Francia están activándose con todo interés y especial atención»

«Alcalde Vendrell.—Ministro Hacienda.—Contesto su telegrama significándole que la terminación de los tratados no depende de la exclusiva voluntad de una de las partes contratantes»

Amb motiu de l'esdeveniment esportiu «Trofeu Armengué» que tindrà lloc a Tarragona el vinent diumenge dia 21, la direcció del esplèndid establiment «Bellamar» de Comarruga ha organitzat, d'acord amb els nous arrendataris del mateix, unes delicioses festes que començaràn dissabte amb una verbena, tenint contractada una notable orquestra per amenitzar les festes i hores dels àpats.

Donades les inmillorables condicions que reuneix aquell hotel i el que la nova empresa està integrada per elements valiosos, grans coneixedors del negoci d'hostatgeria, que's proposen servir bé i econòmicament, i tenint present que degut a la gran afluència de gent, Tarragona no pot servir comodament a tants mils esportistes, no serà aventurat assegurar que a «Bellamar» hi passarán uns dies agradosos quants hi acudeixin.

Assegurances sobre
Incendi ♦ Accidents ♦ Vida ♦ Robo
P. PLANA MANÉ
Inspector de «La Catalana»
Major, 10, 1.er VENDRELL

Dimarts, festa de Sant Gregori, el Sometent d'aquesta vila feu la seva anunciada, i ja reglamentaria, sortida a la veïna platja de Sant Salvador, on hi va per a exercitar-se a tirar al blanc.

A quarts de set fou tocada la campana i reunits els individus del dit cos empenyeren la marxa vers al barri marítim on oïren una missa que's digué a l'Ermida pel Reverent don Jaume Solé, beneficiat de Calafell, assistint-hi molta somatenista presidida pel caporal de partit en Pau Palau Calaf i el de districte en Salvador Vidal Porta.

A la revista i exercicis de tir hi feu acte de presència el Comandant General dels Sometents de Catalunya, general Pereyra, acompanyat del comandant senyor Llíria, i del oficial senyor Garcia, els quals, junt amb els caporals de partit i de districte ja nomenats, després de feta la revista foren delicadament obsequiats amb un vermouh a la casa dels senyors Orcau-Ferreros.

El dinar tingué lloc al Casal Garbí, editat galanament per la junta directiva i constitut un bell acte de germanor, acoblant-se a la taula un centenar de començals. Als postres es feren els parlaments de consuetud, fent us de la paraula els senyors Vidal Porta, general Pereyra, Pau Palau i el Reverent Jaume Solé, essent tots ells fortament aplaudits.

Amb l'express de Valencia retornaren a Barcelona el senyor Comandant general i els seus ajudants; i els somatenistes vendrellencs qui amb tren qui amb grupos es reintegraren a vila altament satisfets d'una festa que cada any va adquirint mes coessió.

Air rribaren d'una excursió a Montserrat una trentena de jovenets vendrellencs que hi anaren portats pel Reverent Mossen Lluís Vendrell, vicari d'aquesta parroquia, qui es desviu per organitzar la joventut vendrellenca, i que ho està aconseguint, puig no repara aquell en sacrifici ni molesties per atreure el favor dels futurs homes de demà.

Tots vingueren enamorats de la Montanya Santa de Catalunya, i es desfan en elogis i contalles de la abnegació del seu protector, a qui felicitem pels èxits que està assolint amb la seva obra de caritat cristiana.

Les conferencies socials per homes sols, que ha vingut donant el Pare Ildefons Roca, de la Companyia de Jesús, en nostra església parroquial cada dia a les vuit de la vetlla s'han vist forsa concorregudes, havent sigut molt celebrada la facilitat de paraula del mentat orador, i els difícils temes que'l mateix ha tocat, tots ells explanats d'una manera entesa i sencilla que ha demostrat ben palpablement l'estenxa cultura del conferenciant.

El prop vinent dijous, dia 18 en l'Església de R. R. M. M. Escolapis, s'hi celebrará la solemne festa de la Primera Comunió per a les alumnes que concorren a dit Col·legi.

A les 8 del matí es dirá la missa de Comunió amb plàtica preparatori pel Rnt. Sr. Arxiprest, amenitzant l'acte amb el cant de motets eucarístics.

A les cinc de la tarda, un cop reunides les combregants, es resará el Sant Rosari, Mes de Maria, renovació de les promeses del baptisme, repartiment del record d'aquest dia tan feliç i cant de la «Salve Regina»

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Josep Mercadé Trillas i de Josepa Bó Salvó.

Defuncions: Teresa Brosa Font, de 60 anys; Enriqueta Urpí Alemany, de 8 anys; Mercé Nin Urpí, de 21 anys.

Matrimonis: Anicet Esteban Esteban amb Francisca Prats Fontana; Jaume Roca Cañís amb Antonia Batet Nin.

IMPRENTA RAMON :: TELEFON 770

ES VEN UNA CASA

donarán raó, Sant Sebastià (Muralla) número 9.

Graduació de vins

i medicació de acidés volàtil

es fá amb tota cura i perfecció, mitjansant l'empleo d'aparells Sallerón Dujarnin, en

JOSEP SOLÉ

Comissionista en fems d'establada i vacarissa

Taberna del Pi

VENDRELL

Venc una pesca de terra a la partida Saldoná, plantada de vinya i oliveres. Serà cedida a bon preu. Donarán raó, carrer de Montserrat, 25.

Aprentent Ilauner

s'en necessita un a la casa Estanislau Orpinell — Carrer Angel Guimerá, 10.

MARIA MERCADÉ

PENTINADORA

Carre de la Pau, núm. 11.

Vendrell

A la sastreria d'Agustí Cohí, Rambla del 4 de Mars, fan falta dugues aprendentes.

Representant pel partit judicial de Vendrell dels

Sofres Luisiana

de la Unión Sulphur C.^o S. A. E. de Tarragona

Garantitzat el 99 per 100 de puresa = Malla finíssima número 100
Proveïdors de La Unió de Vinyaters de Catalunya i d'altres entitats agràries

Fabricació de farines superiors, de força i de blanques

Depositari del nitrato sosa de Chile

Depositari del sulfat Inglés marca Plátano

ABONOS, DESPULLES I CEREALS

JOSEP VILANOVA

Montserrat, 11 i 13

VENDRELL

La Casa Galvez

Constructora de les mes Elegants Tartanes
posa en coneixement de sa distingida clientela i del públic, que es

trasllada al Passeig de l'Estació

cantonada al carrer de Ferrer, darrera ont estava
continuant tenint diposit de biges, taulons i jas-

senes de tota mida i fusta del país i estrangera

TACS D'ALSINA I OLIVERA

i llenya, especial per a cuines i estufes a preu barato

“LES NOVELTATS”

Carrer de la Baixada. — VENDRELL

JOIERIA - BISUTERIA - RELLOTGERIA

Perfumeria i objectes per a regals

ESPECIALITAT EN AIGÜES DE COLONIA I ESCENCIES A GRANEL
PERFUMS FINS I DE MARCA

S'ARREGLLEN TOTA CLASSE DE RELLOTGES I ALAJES

Cafés Momotombo

Aquest café es ven en gra, polvo i líquit

Compreu el bon café marca MOMOTOMBO i es convensereu que es el millor

Conserves : formatges

Xocolates ♦ Sucres ♦ Cacao ♦ Galletes

BOMBONS Y CARAMETLOS

Carrer de Santa Ana, 3

VENDRELL